

A vajdasági magyar erotikus népmesék tárházából

Dr. Burány Béla gyűjtéséből

Az erotikus népmesék nyelvezete, polgárilag fogalmazva: obszcén. Természetszerűen az. Népünk gyermeke akkor hőköl pirulva, ha beszédje közben kipontozni kényszerül. Az álszent, polgári, pesti szófetisizmus természetellenes nyúge és faramuci stílusa ("Ki tetszett törni a kezét?") számára még idegen.

Az erotikus népmesék sok hozama közül az egyik: a felszabadult, jóízű nevetés, nevettetés. Egészség hát. A jó mód önpusztító kényelmének sokfajta nyavalygása helyett.

(Dr. Burány Béla)

Nyihehehe, menyecske!

Hát, vót egy kupec ember. Hát, nagyon szép felesége vót neki. Minden reggel a plébános előtt ment el a kútra. A plébános úr ki vót hajúva az ablakon, oszt mindig rányerített a menyecskére, hogy:

- Nyihehehe, menyecske!

Hát ugye, a menyecske nem tudta etanáni, hogy azé-e, hogy az ura kupec csúfózza-é, vagy mit tudom én, mié nem! Mikó hazament, megmondta a férjinek, hogy mán hanyadik napja mén a kútra, a plébános úr meg mindég rányerít.

Aszongya neki az ura:

- Mondjad neki, aranyoskám, hogy szombaton este nyóc órára gyűjjön e!

No jó van.

Meg is várja a szombatot a pap, oszt mén a plébános, elindút mán hat órakkó. Sétál az utcába ott le-fő, oszt szidja a harangozót, hogy nem húzza a nyócat, hát mié nem húzza?

No, végtire rákondított a nyócra, odamén az ablakhó, megveri, kiszól az asszony, hogy:

- Ki az?

- Én vagyok, aranyoskám! - aszongya.

Mingyá beengedte az asszony a papot.

Hát ugye, beszélgettek kicsikét. Hát mingyá a plébános akarja csináni a mesterséget.

Aszongya az asszony:

- Nem, plébános úr! Mink előbb vacsorázni szoktunk!

Hát meg is vacsoráztak, no mos mán tán csinájják...

- Nem - aszongya -, még vacsora után egy liter vörös bort is meg szoktunk mink inni!

No jó van. Megitták azt is.

- No, akkó mos mán csinájjuk!

Aszongya:

- Á, nem, plébános úr! Mink tiszta szűzanya meztelen szoktuk aztat csináni!

Jó van akkó, levetkőztek szűzanya meztelenre.

Ahogy a plébános úr levetkődzött, megverik az ablakot kint.

Kiszól az asszony, hogy:

- Ki az?

- Én vagyok, aranyoskám, itthattam a pénztárcám, nem bírok a vásáron vásárolni semmit se! Eressz más bel!

Aszongya a plébános, hogy hova bújjon ő mos más?

Az asszonynak eszibe jutott, hogy van egy hasas kanca az istállóba.

- Szaladjon oda ki!

Hát ű kiszaladt, oszt négykézláb áll a kanca mellett.

Az ember bemegy az udvarba.

- Hallod, asszony! - aszongya. - Megnézem más azt a kancát, hogy van-e neki kiscsikója. Ne te vergődj vele, ha én emék a vásárba!

Oszt evvel benyissa az istállóajtót.

- Hallod, asszony! - aszongya. - Van ám! De micsoda nagy csődör csikója! Maj mingyá meg is próbájjuk!

Szépen ráatta a hámot, kivezette az udvarra, oszt vót az a régi darálló, két zsák kukoricát beleöntött, oszt át a közepin, a plébános úrnak néha a hasa alá csapott az ustorra. Beleönti a másik zsákot is, azt is ledaráták.

Aszongya:

- Hallod, elég lesz ez neked, még én visszagyűvök a vásárbú. Maj darálunk többet aztán!

Bevezette a plébánost az istállóba, ők meg bementek a szobába.

Haza kőne menni mostan. De nincsen ruha! Meztelen van!

- Hát, egye csuda! - aszongya, - úgyis este van!

Eszaladt haza.

Másnap regge mén a menyecske a kútra. Szépen a plébános úr ki van hajúva az ablakon, nem szól semmit.

Aszongya a menyecske:

- Nyihehehe, plébános úr!

- Zapád fasza! Tán má efogyott a darátok, oszt meginn daráni kéne?!

A pap három tiltása

Vót egy legín, Jánosnak híták. Hazagyűtt a katonaságtú. Szegíny ember vót, munkát nem kapott. Csak őgyelgett a parokia előtt. Kimén a plébános úr, asz mondja neki:

- Hát János, maga de dologtalan!

- Hát plébános úr, mos gyűttem haza a katonaságtú, munkát nem kapok, oszt szomorkodok...

- Jó van, János, fölveszem én magát kocsisnak!

Meg is egyeztek. De a plébános úr három föltételt adott, hogy azt be kő tartani:

- Nem szabad cigerettázni, nem szabad bort inni, vagy pálinkát inni, meg nem szabad a lányokhó járni! A János fogadta, hogy be is tartsa. Fogadta szegíny, mer hát nem vót neki hova lenni. Maj csak kibírja.

Eccé oszt a plébános úrná nagy ünnepség lett. Búcsú. Összehíta a papokat, apácákat, mindent. Hát vót egy kis fiatal apáca. Kimén, nézi a papnak a gazdaságát. Az istállóban a János ott szomorkodik.

- János, maga mé olyan szomorú?

- Hogyne vónák szomorú, mikó olyan nehéz föladatot adott a plébános úr, hogy hát má nem

lehet kibírni!

- Mit?

- Hagyja - aszongya -, nem lehet azt emeséni se! Meg nem is érdemes!

- Mesélje mégis e, hátha tudok rajta segíteni!

Hát oszt mondja:

- Nem szabad bort meg pálinkát inni, nem szabad cigerettázni, meg nem szabad a lányokhoz menni.

- Ó János! - aszongya a kis apáca. - Ne szíjjon maga cigerettát, szíjjon szivart! Ne igyon maga bort meg pálinkát, igyon pezsgőt! Ne foglalkozzon maga egyszerű lányokkal, foglalkozzon maga apácaikkal! - aszongya.

Hát akkor osztan a János vérszemet kapott. Megcsípta egy kicsit az apácát. Összenéztek, aztán oszt elővette ott az istállóba. Ehúzta a nótáját az apácának vagy kétszé.

Az oszt hordta ki neki aztán a sütemént meg a pezsgőt meg mindent. Megvót a Jánosnak a nagy öröm.

Eccer osztán gyün a húsvét. Aszongya a plébános úr:

- János, meg kő gyónni!

Hát a János szomorkodott. Hogy is gyónja meg? Lesz, ami lesz, hát maj meggyónja!

Kérdezi oszt a pap a gyóntatószékbe:

- Nohát itta-e bort, pálinkát? Cigerettáztá-e?

- Hát, plébános úr, néha szíttam - szivart.

- Jánosom, ezé megbocsát a jó Isten. Hanem itta-e bort, pálinkát?

- Azt nem ittam, hanem ittam egy kis pezsgőt.

- Ó, János, ez se nagy bűn, ezé is megbocsájt a jó Isten. Hát foglalkoztá-e nőkkel?

- Egyszerű nőkkel nem foglalkoztam, csak apácaikkal.

- Hát hogy? Mint?

Ez meg oszt meséli, hogy ekkó meg ekkó megbántotta az apácát.

Mérges lett a plébános úr nagyon. Kihajút a gyóntatószékből, oszt pofon vágta a Jánost:

- Hát hogy merted te az Isten lányát megbántani?

De megharagudott a János is. Az is kihajút a gyóntatószékből, oszt ő is ottan lehúzott egyet a plébános úrnak:

- Hát te hogy merted az Istennek a vejét pofon vágni?! - aszongya.

A fősvény pap

A fősvény pap új községbe került. A tanácsstagok összejöttek foganni. Beszélgettek erről is, arról is. Mikó má el akartak menni, akkó a pap előhozakodott a szándékával, hogy egy nagyon jó, spórolós szakácsnőre van szüksége. Majd a tanácsstagok keresnek neki:

Az egyik ember emén haza, oszt átmén a szomszédasszonyhó, ismerte a természetit neki:

- Kati néni! Emenne-e a paphó szakácsnénak?
- Hát emöhetők!
- De aszondta ám, hogy 60 fillérbű kő háromfogásos ebédöt csináni!...
- Azt is mögpróbálom!

El is mönt a Kati néni, mögegyeztek a pappal.

Másnap a 60 fillért odaadta a szakácsnénak, és várja, hogy délbe maj kapja a 60 fillérbű az ebédet. A Kati néni emönt a bótba, vött húsz filléré ecetöt, húsz filléré mákot, húsz filléré lekvárt. Odakészítötte az asztalra. A pap mikó odaűt, nem nagyon látszott a portéka, mer nagyon kevés vót mindön. Eccő mán nem győzi várni a szakácsnét, kiszól:

- Kati néni, hozza mán az ebédöt!
- Ott van, plébános úr, az asztalon!
- Hát hun van? Én nem látom?

Bemén a Kati néni, mögmutatja:

- Nézze, plébános úr! Itt van húsz filléré ecet. Öntse a tojássára, és ögyön tojasos levest. Itt van húsz filléré mák. Szórja a nűdlijára, és ögyön mákosnűdli! Itt van húsz fillér értékű lekvár. Ezt mög vágja oda bele, ahunнан kigyűtt, oszt öszik lekváros palacsintát!...

Itt a vége!

Bebizonyította.

Maj megmondja a bíró!

A János elát szógáni egy nagyon faszarági gazdaszszonhó. Vót neki egy lánya is. Meg nagyon rűgös lova vót, oszt a Jánosnak csak az vót a dóga, hogy a lovakat pucójjá. Hát egy regge ekezdte vakarni a lovat, nagyon rűgött a ló, oszt a János szidta, hogy:

- Baszom a gazdaszszonyodat vagy hétszé!

A gazdasszony meghallotta. Aszongya:

- Mit mondtá, János?!
- Szidtam a lovat.
- Ha tizennégyszé meg nem teszed, evesztetted az összes havi keresetedet!

A János nekiveselkedett, megtette tizenháromszó, a tizennegyedik má nem nagyon sikerűt.

- No, evesztetted, János, a keresetet!
- Maj megmondja a bíró!...

Ementek a bíróságra, hát osztan mingyá a bíró kérdezi a nagyságos asszont, hogy:

- No, nagyságos asszony, mi a hejzet?
- Hát - aszongya - , maj megmondja a János!
- Na, János, mondjad!
- Tudja, bíró uram, az úgy vót, aszonta a gazdaszszonyom, hogy ha tizennégy diót nem ütök le egy csapásra a fárú, evesztettem a havi keresetemet!
- No oszt, János?
- Hát - aszongya - sikerűt. Leütöttem tizennégyet, de a tizennegyediknek nem vót béle.

No jó van, megnyerte a János.

Hazamennek, az öregaszszony megin fundálódik, hogy hogy kõne a Jánossa kibaszni, hogy fizetés ne legyen.

- No János - aszongya -, ha ezt nem teszed meg, akkó evesztetted a havi keresetedet!
- Há micsodát?

- Kiszámolunk tizennégy lépést, oszt én kidülleszkedek, oszt ha hátúrú nem hajítasz be nekiszaladásbú, evesztetted a havi keresetedet!

A János ekészítette a furit, főnyergete, nekiiramodott, mikó odaért, a gazdasszon öszszecsapta a lábát, oszt a furi a seggibe szaladt.

- No, evesztetted, János, a keresetedet!

- Maj megmondja a bíró!

Mikó emennek a bíróhó:

- No János, mi a helyzet?

- Tudja, bíró uram, az úgy vót, hogy a gazdaasszonyom aszonta, hogy nem tudok beugratni a konyhaajtón tizennégy méterrú! Én meg megsarkantyúztam a furit, mikó odaértem, becsapta az ajtót, oszt a kímínyen ugrattam be!

Megin megnyerte a János.

Az asszont megin nem hatta nyugton. Kipróbájja a Jánost, de maj most máshogy. (Nagyon szép lánya vót!) Lefekteti a Jánost egy éccakára közójük, oszt ha kibírja, hogy nem bassza meg az egyiket se, akkó jó van, ha nem, oda kő anni a keresetet.

A János, mikó ezt megtudta, kipányvázta a furit, lefeküdt hanyatt közójük. Eccé a lány addig fészkelődött, hogy főszabadította a csinost. Nekiugrasztotta! Mind a kettőt megbaszta.

- No János, oda a havi kereset!

- Maj megmondja a bíró!

Mennek a bíróhó.

- No János, mi a helyzet?

- Há, bíró uram, aszonta a gazdaasszony, hogy ha megőrzöm a lovamat, ha bevezetem egy tábla zab meg egy tábla here közé, hogy ne harapjon az egyikbe se, akkó megnyertem a havi keresetet, nem is kő tovább dógoznom!

- No János, oszt mi lett?

- Hát én ki is pányváztam, hanem a gazdaasszony lánya eleresztette, oszt beleharapott a herébe is meg a zabba is.

- Tied a kereset!

Kutya módra

Eccé, a magyarok ideje alatt, főmentek a kubikusok Pestre dógozni. Eccé egy öreg kubikos meg egy fiatal, no, bemennek Pesten szétnézni. Tanákoznak egy nagyon gyönyörű szép nőve. Aszongya a fiatal:

- Ejnye, de meghágnám én eztet, úgy kutya módra!

A kisasszon meghallotta.

- Mit mondott maga? - aszongya.

- Semmit.

- Ne beszéljen, hallottam! Gyűjjön vissza rögtön! - aszongya. - Mondja meg, hogy mit mondott, mer ha nem, rögtön szólok a rendőrnek!

A koma megijedt.

- Hát én azt mondtam, nézze-e, hogy én magát meghágnám kutya módra.

- Idehallgasson! Megadom a címemet, de énnálam mámma este hét órákkó jelentkezzen!
A kubikos oszt pekulát, hogy emenjen-e. Hát, próba szerencse! Emén.
Mikó oszt emén, várja a nő. Fogadja. Feketekávé...Isznak...
- No - aszongya -, hajja, mos má maj megkezdjük kutya módra.
Vetkőzzön le tiszta szűzanya meztelenre! - aszongya. A nő.
A kubikos levetkődzött. Levetkődzött a kisasszony is. Tiszta szűzanya meztelenre. A kisasszon négykézláb át, a koma maga is négykézláb, akar rámenni.
- Hó! - aszongya - Nem lehet! A kankutya nem így szokta. Szagújja meg!
Akkó a kubikossa megszagútatta.
- Mos kerűjjön körű háromszó!
Mikó háromszó megkerüte, akkó megen akar rámenni. A nagysága visszafordút.
Aszongya:
- Nem lehet! Mos nyajja meg!
A kubikos megnyalta.
- Most kerűjjön megen körű!
Akkó körűkerüte.
- No - aszongya -, mos mán lehet!
Mikó ráment, mikó el akarta tanáni, akkó kiugrott alula a kisasszony. Nem engedett!
- Kérem, a nöstény kutya így szokta.
Hát, emen haza a kubikos, emeséli az öreg kubikosnak. Az aszongya:
- Maj én emék!
Ement az öreg kubikos is.
- No tatám? - aszongya.
- Én is szeretném kutya módra, kisasszon kérem!
- Lehet, tata!
Levetkőztek meztelenre. Az öreg is ugyanazon az alapon megszagúta, megnyalta.
- Jó van, tatám, mos má lehet!
Akkó az öreg főlemete egyik lábát, ódalba hugyozta. Aszongya:
- Kisasszon kérem, a kankutya így szokta!

Bebizonyította

Hát az úgy vót, tudja, hogy vót egy fiatal pár. Mindég az asszonra ácsánkodtak a szomszédok meg a népek, hogy:
- A felesíged kurva!... A felesíged kurva!... A szomszédka jóba van!...
- Hát hogy?
- Hát kijár a kert végibe, oszt ott...
Hát az ember aszongya:
- Te asszony! Letöröm a derekadat! Ha kibizonyosodik, hogy te kurva vagy! A szomszédka jóba vagy, én akkó letöröm a derekadat!
- Édes hékám! Ebbű egy szó se igaz!
Megbeszéte a szomszéd emberre:
- Hallod, gyanút vettek, megtudták, de kijátszunk velük! Nem tudják meg, hogy jóba vagyunk!
Aszongya az ember:

- Baj lesz ebbű, Örzsi! - aszongya.- Hogy lesz ez?...

- Bíz rá! - aszongya. - Bíz rá! Bíz rá, majd én erendezem!

Aszongya a szomszédembernek:

- Gyere ide! Itt van a kerítés. Fúrja rajta egy ekkora lukat ki e! - aszongya. - Mind ahogy az ujjad így öszszeteszed.

Kifúrta az ember.

- No most mi lesz itten? - aszongya.

- Majd este!...Meg úgyis este kő bebizonyítani, mer mindég aszondták, hogy este járok itt a kerítésen hozzád. Te gyere oda, oszt kízídd el!...A fegyvert!...Én meg odamék - aszongya -, oszt az uram ott néz a gangbú, lássa majd. Osz maj meglátod, hogy jóra gyün ki!

Úgy is lett. Az ember kiűt a gangra este, aszongya felesége:

- No idenézz, hékám, mit mutatok én a szomszédnak!

Kiment a kertbe, odament a kerítéshő, zura meg nézte.

Akkó csak főcsapta hátú a szoknyáját, odahejezkedett, oszt ekezdettt táncóni a faráva, hogy:

Göncölszekér, rudastú!

A csirkéstyúk fiastú!

Felém van a rúdja!...

Aszonta az ember nevetve:

- Nem vagy kurva, hékám!

- Lássa ken, hékám, hogy nem vagyok kurva?...

Úgy meg..., hogy szikrázna...

A legínyek, mikó berukkótak, a legelső szabadságot kapták kimenni a városba. Sétának, egy nagyon szép menyecske mén előttük.

Aszongya az egyik katona:

- Ezt én úgy megbasznám, hogy szikrázna a pinája!

Közbe nem vették észre, hogy a tiszt úr mén utánuk.

Meghallotta. Aszongya:

- Ugye, barátom! Mit mondtá te az előbb?

Mondja:

- Ezt a menyecskét úgy megbasznám, hogy szikrázna a pinája!

- Tudod te, hogy kicsoda ez?

Aszongya:

- Nem.

- Ez az én feleségem. De most, ha nem baszod meg úgy, kivégeztetlek!

No, a katonát bántotta, hát úgyse birja...Gyün, mén a városba, tanákozik egy cigányasszonnya.

Lássa, hogy nagyon levert a katona.

- Ugye, fiam, neked valami bajod van? Mondd meg, hogy mi bajod!

- Hát a tisztnek a feleséginek mondtam, hogy úgy megbasznám, hogy szikrázna a pinája. Osz most muszájítanak, oszt úgyse birom úgy!

- Á! - aszongya. - Ne bússújj te azé! Estére szépen menjé ki a temetőbe, mennek azok a szentjánosbogarak, oszt csak szedjé egy marékka!

Ez oszt öszszeszedett egy marékka, osz no, mén a tiszt úrhó. Az meg egy cigányt állított oda

örnek, hogy figyelje, hogy tényleg szikrádzik-e vagy nem?

Amikor elkezdte keféni a menyecskét, elengedett egy szentjánosbogarat.

Aszongya a cigány:

- Százados úr, alázatosan jelentem, egy szikra!

Elengedi a másikat:

- Százados úr, alázatosan jelentem, két szikra!

Harmadikat:

- Százados úr, alázatosan jelentem, három szikra!

Mikó odaértek a sűrejihő, elengedte az egísszet.

- Százados úr, alázatosan jelentem, kigyúlladt az egész picسا!